

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [Linki]. Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [Linki].

Otsus juhtumi 3513/2005/MF kohta - Suutmatus täita parlamendifraktsiooni vastuvõetud otsust personaliküsimuses

Otsus

Juhtum 3513/2005/MF - **Alguskuupäev:** {0} 02/12/2005 - **Otsuse kuupäev:** {0} 25/07/2007

Euroopa Parlamendi vastu esitatud kaebuse 3513/2005/MF (konfidentsiaalne) kohta langetatud otsuse kokkuvõte

Kaebuse esitaja töötas ajutise töötajana ühes parlamendifraktsioonis. 31. märtsil 2005 määras selle fraktsiooni töölepingute sõlmimiseks pädev asutus (ingl k *Authority Empowered to Conclude Contracts of Employment*, AECE) kaebuse esitaja päritolukohaks Ateena. Antud otsus edastati täitmiseks parlamendi personali peadirektoraadile, kes asus seisukohale, et töölevõtukoha ja päritolukoha kindlaksmääramine on tema pädevuses ning et kaebuse esitaja ei ole esitanud kõiki täiendavaid dokumente, mida sellisel puhul tavaliselt nõutakse. 4. aprillil 2005 võttis personali peadirektoraat vastu otsuse, millega määras kaebuse esitaja päritolukohaks ja töölevõtukohaks Brüsseli. Kaebuse esitaja esitas nimetatud otsuse peale parlamendis vaide. Parlamendi peasekretär teatas oma vastuses kaebajale, et on otsustanud personali peadirektoraadi 4. aprilli 2005. aasta otsuse tühistada.

Kaebuse esitaja väitis ombudsmanile esitatud kaebuses, et parlament ei kohaldanud töölepingute sõlmimiseks pädeva asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsust ning rikkus sellega asjassepuutuva fraktsiooni volitusi ja õigusi.

Parlament väitis oma arvamuses, et antud juhtumi puhul kuulub kohaldamisele Euroopa Parlamendi büroo 3. mai 2004. aasta otsuse (edaspidi „otsus“) artikkel 4. Parlamendi arvamuse kohaselt tuleneb nimetatud sättest, et ajutiste töötajate, nagu kaebuse esitaja, puhul täidab töölepingute sõlmimiseks pädeva asutuse volitusi fraktsiooni määratud asutus. Samas esitas parlament mitu vastuväidet oma seisukoha kaitseks, mille kohaselt tema teenistustel on õigus sekkuda otsustesse, mis puudutavad asjaomaste ajutiste töötajate individuaalseid makseid. Parlament osutas selles kontekstis eeskätt oma vastavale praktikale, vajadusele tagada hea haldus ning austada õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid.

Ombudsman leidis, et vastavalt otsuse artiklile 4 on kaebuse esitaja päritolukoha kindlaksmääramiseks pädev asutus tõepoolest asjaomase fraktsiooni määratud AECE. Ombudsman nõustus, et vastav lähenemine osutas sellele, et parlament tõesti soovib tagada head haldust ning õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtete austamist. Samas võttis ombudsman seisukoha, et parlamendi lähenemisel puudub õiguslik alus ning see ei ole kooskõlas tema enda kehtestatud eeskirjadega. Ombudsman leidis veel, et parlament ei ole tuvastanud, kas tema teenistuste sekkumine oli parlamendi viidatud eesmärkide saavutamiseks vältimatu.

Ülaltoodut arvesse võttes jõudis ombudsman järeldusele, et parlamendi AECE 31. märtsi 2005. aasta otsuse esialgne tähelepanuta jätmine ei olnud kooskõlas parlamendi enda eeskirjadega ning kujutas endast fraktsioonide volituste ja õiguste rikkumist personalihalduse osas. Samas, arvestades, et parlamendi peasekretär hiljem tühistas personali peadirektoraadi 4. aprilli 2005. aasta otsuse, leidis ombudsman, et kaebuse edasine uurimine ei ole põhjendatud. Seetõttu lõpetas ombudsman juhtumi, kuid tegi lisamärkuse, mille kohaselt parlament võiks kaaluda oma eeskirjade parandamist, et nende täitmine oleks sätestatuga kooskõlas.

Strasbourg, 25. juuli 2007

Austatud hr X

Novembril 2005 esitasite Euroopa Ombudsmanile kaebuse Euroopa Parlamendi vastu seoses Teie päritolukoha kindlaksmääramisega. Palusite, et teie kaebust käsitletaks kiiresti.

Detsembril 2005 edastasite kaebuse parlamendi presidendile. Teie taotlust silmas pidades palusin Euroopa Parlamendil esitada arvamus hiljemalt 28. veebruariks 2006.

Detsembril 2005 saatsite mulle oma kaebuse kohta täiendavaid dokumente.

9., 10., 25. ja 26. jaanuari 2006. aasta e-kirjadega saatsite mulle koopia täiendavat kirjavahetust, mida olite parlamendiga oma kaebuse sisu kohta vahetanud.

Veebruaril 2006 taotles parlament arvamuse esitamise tähtaja pikendamist.

Ja 28. veebruaril 2006 saatsite mulle oma kaebuse kohta täiendavaid dokumente.

Märtsi 2006. aasta kirjaga rahuldasin parlamendi taotluse pikendada arvamuse esitamise tähtaega 24. märtsini 2006. Teid teavitati sellest sama päeva kirjaga.

Te saatsite mulle 6., 7., 13. ja 15. märtsi 2006. aasta e-kirjaga koopia täiendavat kirjavahetust parlamendiga seoses Teie kaebuse esemega.

Märtsil 2006 saatis parlament mulle koopia e-kirjast, mille ta oli teile sel päeval saatnud. Selles e-kirjas teavitas parlament Teid, et on ette valmistatud otsuse eelnõu ja see on edastatud allkirjastamiseks asutusele, kes on volitatud sõlmima töölepinguid töörühmas, kes määrab teie

töölevõtmiskoha Ateenas.

Märtsil 2006 ja 6. aprillil 2006 saatsite mulle oma kaebuse kohta täiendavat kirjavahetust.

Parlament saatis oma arvamuse 7. aprillil 2006. Aprillil 2006 edastasin selle Teile koos märkuste esitamise kutsega. Oma kirjas vastasin ka mõnele teie 31. märtsi 2006. aasta ja 6. aprilli 2006. aasta kirjades sisalduvale küsimusele. Selleks määratud kuupäevaks ei saadud teilt ühtegi märkust.

25. aprilli 2006. aasta, 11., 18., 23., 25., 29., 30. mai 2006. aasta, 13., 19., 26., 28., 30. juuni 2006. aasta, 4., 5., 12., 19., 21., 24. juuli 2006. aasta, 31. augusti, 1., 14. ja 20. septembri 2006. aasta e-kirjadega ning 11. mai 2006. aasta faksiga saatsite mulle koopiana kirja parlamendi teenistustega, mis käsitlesid teie päevaraha maksmist.

Euroopa Parlamendi personalidirektor saatis mulle 4. juulil 2006 koopia teatest, mille ta oli sel päeval fraktsiooni asepresidendile saatnud Teile individuaalsete õiguste kindlaksmääramise kohta.

4., 5., 12., 19., 21., 24. juuli 2006. aasta, 31. augusti 2006. aasta, 1., 14. ja 20. septembri 2006. aasta e-kirjadega saatsite mulle koopia oma kirjavahetusest parlamendi teenistustega, milles käsitleti teie taotlust käibemaksuvabastuse ja sisseseadmistoetuse kahekordse hüvitise kohta.

Kirjutan nüüd, et anda teada tehtud päringute tulemustest. Vabandan viivituse pärast Teile kaebuse käsitlemisel.

KAEBUS

Esialgne kaebus

Kaebuse esitaja sõnul olid asjassepuutuvad faktid kokkuvõtlikult järgmised:

Kaebuse esitaja töötas ajutise teenistujana Euroopa Parlamendi fraktsioonis.

Teenistuslepingute sõlmimiseks volitatud asutus (edaspidi „AECE“), nimelt fraktsiooni poolt selleks määratud Euroopa Parlamendi liige B. tegi 31. märtsi 2005. aasta otsusega kindlaks, et kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena ja et see otsus jõustus tagasiulatuvalt alates 14. veebruarist 2005.

See otsus edastati rakendamiseks Euroopa Parlamendi personali peadirektoraadi individuaalsete õiguste üksusele, kes leidis pärast asja arutamist, et i) värbamis- ja päritolukohtade kindlaksmääramine on tema ülesanne ja ii) kaebuse esitaja ei olnud esitanud kõiki tõendavaid dokumente, mida kõigilt töötajatelt tavaliselt nõutakse, et tõendada nende huvide keskmise asukohta. 4. aprillil 2005 võttis individuaalsete õiguste üksuse juhataja vastu otsuse, millega nimetati kaebuse esitaja ametisse nimetamisel nii kaebuse esitaja päritolu- kui ka töölevõtmise kohaks Brüssel.

Euroopa Parlamendi personali peadirektoraadi peadirektor teatas 21. aprilli 2005. aasta kirjas fraktsiooni peasekretärile, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusel ei ole õigust päritolukohta kindlaks määrata. Lisaks juhtis ta tähelepanu sellele, et vastavalt juhatause 26. oktoobri 2004. aasta otsusele on selle kindlaksmääramise eest vastutavaks ametisse nimetavaks asutuseks nimetatud individuaalsete õiguste üksuse juhataja.

16. mail 2005 esitas kaebuse esitaja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse parlamendi keeldumise kohta rakendada fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsust, määrates oma päritolukohaks Ateena.

13. juunil 2005 esitas kaebuse esitaja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel uue kaebuse. Kaebuses vaidlustas ta individuaalse õiguste üksuse juhataja 4. aprilli 2005. aasta otsuse, millega määrati tema päritolu- ja töölevõtmise kohaks Brüssel, mille kohaselt tal ei olnud õigust saada kodumaalt lahkumise toetust, päevaraha ega sisseseadmistoetust. Kaebuse esitaja palus selgitust volituste jaotuse kohta fraktsioonide ja parlamendi administratsiooni vahel; tema individuaalseid õigusi kehtestava otsuse läbivaatamine; ning hüvitised, millele tal oli õigus saada hüvitist koos viivisega.

Parlamendi peasekretär vastas kaebuse esitaja kahele kaebusele 14. oktoobri 2005. aasta kirjas. Peasekretär viitas oma vastuses 3. mai 2004. aasta otsusele „*ametisse nimetava asutuse või ametiisiku ja teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse volituste üleandmine*“ (1). Käesoleva otsuse artiklis 4 on sätestatud, et töölepinguid sõlmib asutus, mille iga fraktsioon on selleks otstarbeks määranud. Peasekretär otsustas seega tühistada 4. aprilli 2005. aasta otsuse, millega määrati kindlaks kaebuse esitaja õigused tema teenistusse asumise ajal. Peasekretär leidis siiski, et kaebuse esitaja ei ole esitanud ühtegi tõendavat dokumenti, mis võimaldaks parlamendil määrata kindlaks tema alalise elukoha. Peasekretär järeldas, et kaebuse esitajal ei ole õigust viivisele.

Kaebuse esitaja leidis, et ta oli esitanud kõik vajalikud dokumendid tõendamaks, et tema huvide kese ja päritolukoht on Ateena. Lisaks tunnistas teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus juba 31. märtsi 2005. aasta otsuses, et kaebuse esitaja huvide kese ja päritolukoht asuvad Ateenas.

Kaebuses Euroopa Ombudsmanile väitis kaebuse esitaja, et parlament ei ole rakendanud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsust, millega määrati kaebuse esitaja päritolukohaks Ateena alates 14. veebruarist 2005.

Märtsi 2006. aasta täiendav kirjavahetus

Kaebuse esitaja saatis 31. märtsil 2006 ombudsmanile kirja, milles ta teatas talle, et parlament on nõustunud, et tema töölevõtmise koht ja tema päritolukoht on Ateena. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu sellele, et vaatamata sellele palus parlament tal saata täiendavaid dokumente, et tal oleks võimalik kindlaks määrata päevarahad ja sisseseadmistoetused. Kaebuse esitaja arvates oli ta juba esitanud kõik asjakohased dokumendid.

Kaebuse esitaja palus oma kirjas, et ombudsman paluks parlamendil viivitamata lahendada päevaraha ja sisseseadmistoetusega seotud küsimus. Ta saatis ombudsmanile koopiaid

kirjavahetusest parlamendi teenistustega, mis käsitlesid tema individuaalsete õiguste kindlaksmääramist.

Ombudsmani 12. aprilli 2006. aasta vastus

Ombudsman teatas oma vastuses kaebuse esitajale, et parlamendi arvamus tema esialgse kaebuse kohta saabus 7. aprillil 2006 ja et tal on võimalus esitada selle arvamuse kohta märkusi. Ombudsman juhtis tähelepanu sellele, et ta otsustab pärast nende tähelepanekute saamist ja kaebuse esitaja 31. märtsi 2006. aasta kirjas sisalduva teabe põhjal, milliseid edasisi samme tuleb juhtumi puhul teha. Sellised meetmed võiksid hõlmata näiteks Euroopa Parlamendi kutsumist esitama täiendavat arvamust kaebuse esitaja nõude kohta maksta välja päevarahad ja sisseseadmistoetused.

UURIMINE

Euroopa Parlamendi arvamus

Parlamendi arvamus kaebuse kohta oli kokkuvõtlikult järgmine:

Kaebuse esitaja võeti 14. veebruaril 2005 tööle ajutise teenistujana vastavalt Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktile c määramata ajaks, et töötada Euroopa Parlamendi fraktsiooni administraatorina.

Mis käsitleb ametisse nimetavat asutust või ametiisikut, kes on pädev määrama kindlaks muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis c osutatud ajutiste töötajate individuaalsed õigused

Parlament märkis, et juhatuse 3. mai 2004. aasta muudetud otsuse artiklist 4 ilmnes selgelt, et muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis c nimetatud ajutiste töötajate puhul kasutab teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isikule antud volitusi iga fraktsiooni poolt selleks määratud asutus. Seetõttu otsustas Euroopa Parlamendi peasekretär õigustatult tühistada individuaalsete õiguste üksuse juhataja 4. aprillil 2005 vastu võetud otsuse, millega määrati kindlaks kaebuse esitaja õigused tema ametisse nimetamisel.

Parlament rõhutas siiski, et kõikide ametnike ja muude teenistujate võrdse kohtlemise huvides on muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti c alusel tööle võetud töötajate individuaalsed õigused praktikas alati kindlaks määratud parlamendi administratsiooni poolt.

Juhatusel poolt 29. mail 2002 vastu võetud eespool nimetatud otsuse (ametisse nimetava asutuse volituste üleandmise kohta) (2) preambulis on märgitud, et sekretariaadil peab olema õigus võtta vastu „rutiinseid“ otsuseid ja otsuseid nende töötajate õiguste ja kohustuste kohta, et tagada parem haldus, õiguskindluse austamine ja võrdne kohtlemine. Individuaalsete õiguste üksus, mis on spetsialiseerunud nendele küsimustele, kohaldab seega iga juhtumi suhtes sama menetlust ja nõuab, et iga äsja saanud töötaja esitaks samad tõendavad dokumendid oma isikliku olukorra kohta. Seejärel esitatakse enne rakendamist eelarve koordineerimise üksuse eelkontrolli talitusele kinnitamiseks otsuste eelnõud, mis käsitlevad individuaalseid õigusi, sealhulgas fraktsioonide töötajaid.

Lisaks märkis parlament, et võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtetega oleks vastuolus see, kui fraktsioonidel oleks võimalik teha otsuseid oma töötajate individuaalsete õiguste kohta, nõudmata samu tõendavaid dokumente, mida nõuab administratsioon. Parlamendi

administratsioon on harjunud tegelema kõigi ametnikega seotud juhtumitega ja tal on seega võimalik kindlaks määrata, millised dokumendid võivad olla kasulikud, arvestades iga teenistuja konkreetseid asjaolusid.

Võttes täielikult arvesse 3. mai 2004. aasta otsusega kehtestatud volituste jaotust, peab parlament soovitavaks, et personali peadirektoraadi asjaomased talitused koostaksid individuaalsete õigustega seotud toimikud ja kontrolliks esitatud dokumentide asjakohasust. Pärast seda võib parlament edastada kogu asjaomase töötaja toimiku oma fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele, et viimane saaks teha lõpliku otsuse. *Mis käsitleb 31. märtsi 2005. aasta otsuse mõju, mille kohaselt kaebuse esitaja päritolukoht oli Ateena*

Käesoleva otsuse üldiste rakendussätete artikli 2 kohaselt määratakse päritolukoht kindlaks ametniku ametisse nimetamisel, võttes arvesse tema töölevõtmise kohta või huvide keset, st kohta, kus tal on perekondlikud, varalised või avaliku eluga seotud huvid.

Sellega seoses esitas kaebuse esitaja tõendi vara kohta, mis talle kuulub Kreekas R. linnas. Ta esitas ka Kreeka H. kommuuni tõendi, milles märgitakse, et tema ja tema abikaasa kasutasid oma valimisõigusi selles omavalitsusüksuses ning et nad elavad alaliselt samas omavalitsusüksuses kaebuse esitaja ämma kodus. Kaebuse esitaja esitas ka perekonnaseisutunnistuse. Parlament märkis, et kõiki neid dokumente arvestades näib otsus, et kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena, täiesti põhjendatud.

Seejärel käsitles parlament kaebuse esitaja töölevõtmise kohta ja seega tema õigust kodumaalt lahkumise toetusele, päevarahale ja sisseseadmistoetusele. Parlament märkis, et otsus, mille kohaselt kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena, ei mõjuta päevaraha ja sisseseadmistoetuse määramist.

Kaebuse esitaja juhtumi puhul pidi parlament kooskõlas personalieeskirjade VII lisa artikliga 4 ja selle sätte tõlgendamisega ühenduse kohtutes arvesse võtma kaebuse esitaja olukorda viie aasta jooksul, mis lõppes kuus kuud enne tema ametisse asumist. Selle reegli alusel arvutas parlament asjaomase viieaastase ajavahemiku 14. augustist 1999 kuni 14. augustini 2004. Parlament märkis, et tal on õigus asuda seisukohale, et kaebuse esitaja töökohaga seotud dokumendid ei ole lõplikud ega võimalda välistada võimalust, et ta elas Brüsselis.

Mis puudutab tõendeid oma alalise elukoha kohta, siis ei esitanud kaebuse esitaja ühtegi dokumentaalset tõendit oma alalise elukoha kohta Brüsselis alates tema saabumisest Belgiasse. Ta ei esitanud ka üüriarveid ega muid arveid eluaseme hooldamise kohta ei Brüsselis ega Ateenas. Seega oli parlamendil õigus pidada kaebuse esitaja toimikut puudulikuks ja asuda seisukohale, et esitatud dokumente arvestades ei olnud võimalik talle kodumaalt lahkumise toetust maksta. Sama põhjendust kohaldati VII lisa artiklis 10 sätestatud päevaraha ja VII lisa artiklis 5 osutatud sisseseadmistoetuse suhtes.

Parlamendi peasekretär täpsustas ka dokumente, mida on vaja kaebuse esitaja individuaalsete õiguste kindlakstegemiseks. Sellega seoses pidi kaebuse esitaja esitama elukohatõendi, mille on väljastanud kohalik omavalitsus, kus ta elas Belgias, koos andmetega kohtade kohta, kus ta

elas pärast Belgiasse sisenemist, ning oma abikaasa töölepingu kohta.

Parlament teatas, et kaebuse esitaja esitas lõpuks nõutud dokumendid. Parlament sai oma elukohatõendi 2006. aasta jaanuaris ja oli koostanud oma fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele otsuse eelnõu, millega määrati kindlaks tema töölevõtmine Ateenasse.

Kaebuse esitaja tähelepanekud

Kaebuse esitajalt ei saadud selleks määratud kuupäevaks ühtegi märkust.

Kaebuse esitaja jätkas siiski ombudsmanile koopiote saatmist parlamendi teenistustega peetud kirjavahetusest, mis puudutas tema individuaalsete õiguste kindlaksmääramist.

OTSUS

1 Asjakohased faktid ja ombudsmani uurimise ulatus

1.1 Kaebuse esitaja töötas ajutise teenistujana Euroopa Parlamendi fraktsioonis. Märtsi 2005. aasta otsusega otsustas teenistuslepingute sõlmimiseks volitatud asutus B., kes on fraktsiooni poolt selleks määratud liige, et kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena. Käesolev otsus jõustus tagasiulatuvalt alates 14. veebruarist 2005. Lisaks edastati see otsus rakendamiseks Euroopa Parlamendi personali peadirektoraadi individuaalsete maksete üksusele, kes leidis pärast asja arutamist, et i) värbamis- ja päritolukohtade kindlaksmääramine on tema ülesanne ja ii) kaebuse esitaja ei olnud esitanud kõiki tõendavaid dokumente, mida kõigilt töötajatelt tavaliselt nõutakse, et tõendada nende huvide keskmise asukohta. 4. aprillil 2005 võttis individuaalsete õiguste üksuse juhataja vastu otsuse, millega nimetati kaebuse esitaja ametisse nimetamisel nii kaebuse esitaja päritolu- kui ka töölevõtmise kohaks Brüssel. Personali peadirektoraadi peadirektor teatas 21. aprilli 2005. aasta kirjas fraktsiooni peasekretärile, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusel ei ole õigust kaebuse esitaja päritolukohta kindlaks määrata. Lisaks juhtis ta tähelepanu sellele, et vastavalt parlamendi juhatuse 26. oktoobri 2004. aasta otsusele on selle kindlaksmääramise eest vastutavaks ametisse nimetavaks asutuseks nimetatud individuaalsete õiguste üksuse juhataja. 16. mail 2005 esitas kaebuse esitaja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse parlamendi keeldumise kohta rakendada fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsust, millega määrati tema päritolukohaks Ateena. 13. juunil 2005 esitas kaebuse esitaja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel uue kaebuse. Selles täiendas kaebuse esitajas vaidlustas kaebuse esitaja 4. aprillil 2005 individuaalse õiguste üksuse juhataja poolt vastu võetud otsuse, millega määrati tema päritolu- ja töölevõtmise kohaks Brüssel, mille kohaselt tal ei olnud õigust saada kodumaalt lahkumise toetust, päevaraha ega sisseseadmistoetust. Kaebuse esitaja palus selgitust volituste jaotuse kohta fraktsioonide ja parlamendi administratsiooni vahel; tema individuaalseid õigusi kehtestava otsuse läbivaatamine; ning hüvitised, millele tal oli õigus saada hüvitist koos viivisega.

Parlamendi peasekretär vastas 14. oktoobril 2005 kaebuse esitaja kahele kaebusele. Peasekretär otsustas 4. aprilli 2005. aasta otsuse tühistada. Peasekretär leidis siiski ka, et kaebuse esitaja ei olnud esitanud ühtegi tõendavat dokumenti, mis võimaldaks parlamendil määrata kindlaks tema alalise elukoha, ning et tal ei ole õigust viivisele.

1.2 Euroopa Ombudsmanile esitatud kaebuses väitis kaebuse esitaja, et parlament ei ole rakendanud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsust, millega määrati tema päritolukoht Ateenaks alates 14. veebruarist 2005. Ombudsman edastas kaebuse Euroopa Parlamendile arvamuse saamiseks.

1.3 Hageja saatis 31. märtsil 2006 ombudsmanile kirja, milles ta teatas talle, et parlament on nõustunud, et Ateena on nii tema töölevõtmise koht kui ka tema päritolukoht. Kaebuse esitaja märkis, et vaatamata sellele palus parlament tal saata täiendavad dokumendid, et määrata kindlaks asjakohased päevarahad ja sisseseadmistoetused. Kaebuse esitaja arvates oli ta juba esitanud kõik asjakohased dokumendid. Oma kirjas palus kaebuse esitaja ombudsmanil paluda parlamendil viivitamata lahendada päevaraha ja sisseseadmistoetusega seotud küsimused.

1.4 Ombudsman leidis, et kaebuse esitaja taotlus tõstatas uusi küsimusi, mida kaebuses esialgu ei esitatud. Seetõttu palus ombudsman oma 12. aprilli 2006. aasta vastuses kaebuse esitajal esitada oma märkused parlamendi arvamuse kohta. Ombudsman teatas kaebuse esitajale, et ta otsustab, milliseid edasisi meetmeid on vaja võtta antud juhul pärast parlamendi tähelepanekute saamist ja kaebuse esitaja 31. märtsi 2006. aasta kirjas sisalduva teabe põhjal. Kaebuse esitaja ei esitanud parlamendi arvamuse kohta ühtegi märkust. Siiski jätkas ta ombudsmanile koopiate saatmist parlamendiga peetud kirjavahetusest, mis käsitles tema individuaalsete õiguste kindlaksmääramist.

1.5 Ombudsman märgib, et personali peadirektoraadi 4. juuli 2006. aasta kirjast fraktsiooni asepresidendile ilmneb, et parlament on otsustanud maksta kaebuse esitajale päevaraha. Lisaks ilmneb parlamendi poolt kaebuse esitajale 31. augustil 2006 saadetud e-kirjast, et ta oli otsustanud maksta kaebuse esitajale sisseseadmistoetust. Ombudsman märgib ka, et talle saadetud kirjavahetusest ilmneb, et kaebuse esitaja taotles käibemaksuvabastust.

1.6 Enne juhtumi sisulist arutamist peab ombudsman vajalikuks teha kindlaks kaebuse esitaja väite ulatus. Kaebuse põhjal leiab ombudsman, et kaebuse esitaja on seisukohal, et parlament rikkus oma tegevusega fraktsioonide volitusi ja eelisõigusi seoses oma töötajate juhtimisega. Siiski ei saa välistada, et kaebuse esitaja leidis ka seda, et pärast seda, kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus on teinud otsuse tema päritolukoha kohta, oleks parlament pidanud talle maksta kodumaalt lahkumise, päevaraha ja sisseseadmistoetust, ilma et ta jätkaks täiendavat kontrolli. Seetõttu uurib ombudsman kaebuse esitaja väite mõlemat aspekti.

1.7 Ombudsman märgib siiski, et kaebuse esitaja kirjavahetus parlamendiga puudutab ka küsimust, mida kaebuses ega kaebuse esitaja 31. märtsi 2006. aasta kirjas ombudsmanile ei tõstatatud, st tema õigust käibemaksuvabastusele. Seetõttu seda küsimust käesolevas otsuses ei käsitleta.

2 Parlamendi väidetav suutmatus rakendada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsust, millega määratakse kaebuse esitaja päritolukohaks Ateena

2.1 Kaebuse esitaja väitis oma kaebuses, et parlament ei ole rakendanud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsust, millega määrati tema päritolukoht

Ateenaks alates 14. veebruarist 2005.

2.2 Euroopa Parlament viitas oma arvamuses juhatuse 3. mai 2004. aasta muudetud otsuse (3) artiklile 4. Parlament märkis, et artiklist 4 ilmnes selgelt, et Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis c osutatud ajutiste töötajate puhul kasutab teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isikule antud volitusi iga fraktsiooni poolt selleks määratud asutus. Parlamendi peasekretär oli seega õigesti otsustanud tühistada 4. aprillil 2005 vastu võetud otsuse, mille võttis vastu individuaalsete maksete üksuse juhataja, kes määras kaebuse esitaja päritolukohaks ja töölevõtmise kohaks Brüsselis. Tuleb siiski märkida, et kõikide ametnike ja muude teenistujate võrdse kohtlemise huvides on muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti c alusel tööle võetud töötajate individuaalsed õigused praktikas alati kindlaks määratud parlamendi administratsiooni poolt. Juhatuse poolt 29. mail 2002 vastu võetud ametisse nimetava asutuse volituste delegeerimist käsitleva otsuse (4) preambulis on märgitud, et sekretariaadil peab olema õigus teha jooksvaid otsuseid ja otsuseid nende töötajate õiguste ja kohustuste kohta, et tagada parem haldus, õiguskindluse austamine ja võrdne kohtlemine. Lisaks märkis parlament, et võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtetega oleks vastuolus, kui fraktsioonidel oleks võimalik teha otsuseid oma töötajate individuaalsete õiguste kohta, nõudmata samu tõendavaid dokumente nagu administratsioonil. Parlamendi administratsioon on harjunud tegelema kõigi ametnikega seotud juhtumitega ja seega on tal võimalik kindlaks määrata, millised dokumendid võivad olla kasulikud, arvestades iga teenistuja konkreetseid asjaolusid. 31. märtsi 2005. aasta otsuse tagajärgede kohta märkis parlament, et otsus, mille kohaselt kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena, näib olevat täiesti põhjendatud. Mis puudutab kaebuse esitaja töölevõtmise kohta ja seega ka tema õigust kodumaalt lahkumise, päevaraha ja sisseseadmistoetusele, siis märkis parlament, et tal on õigus pidada kaebuse esitaja toimikut puudulikuks. Parlament märkis samuti, et tal on õigus asuda seisukohale, et kaebuse esitaja esitatud dokumente arvestades ei ole võimalik talle neid hüvitisi määrata. Parlamendi peasekretär täpsustas ka dokumente, mida on vaja kaebuse esitaja individuaalsete õiguste kindlakstegemiseks. Sellega seoses pidi kaebuse esitaja esitama elukohatõendi, mille on väljastanud kohalik omavalitsus, kus ta elas Belgias, koos andmetega kohtade kohta, kus ta elas pärast Belgiasse sisenemist, ning oma abikaasa töölepingu kohta. Parlament märkis, et kaebuse esitaja oli vahepeal need dokumendid esitanud. Euroopa Parlament sai tema elukohatõendi 2006. aasta jaanuaris ning tema fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele koostati otsuse eelnõu, millega määrati kindlaks tema töölevõtmine Ateena ametikohale.

2.4 Kaebuse esitajalt ei saadud selleks määratud tähtaja jooksul ühtegi märkust. Kaebuse esitaja saatis ombudsmanile siiski jätkuvalt koopiaid oma kirjavahetusest parlamendi teenistustega, mis käsitlesid tema individuaalsete õiguste kindlaksmääramist.

2.5 Ombudsman märgib, et muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti c kohaselt on „*ajutine töötaja*“ käesolevate teenistustingimuste tähenduses: (...) C) *töötajad, välja arvatud ühenduste ametnikud, kes on tööle võetud (...) ühe Euroopa Parlamendi fraktsiooni abistamiseks (...).*“

Lisaks märgib ombudsman, et Euroopa Parlamendi juhatuse 3. mai 2004. aasta otsuse artiklis 4

on sätestatud:

„teenistustingimustega teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isikule teenistustingimustega antud volitusi teenistustingimuste artikli 2 punktis c osutatud ajutiste töötajate suhtes kasutab iga fraktsiooni määratud asutus või kui fraktsioon ei ole sellega seoses selgesõnalist otsust teinud, siis asjaomase fraktsiooni esimees .

2.6 Ombudsman leiab, et eeltoodust nähtub, et kaebuse esitaja puhul oli tema päritolukoha kindlaksmääramiseks pädev asutus teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus, kelle asjaomane fraktsioon, nimelt B.

2.7 Ombudsman märgib, et Euroopa Parlament esitas oma arvamuses mitmeid kaalutlusi, et toetada oma seisukohta, et personali peadirektoraadi asjaomased talitused peaksid enne, kui fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega organ teeb otsuse, kontrollima iga juhtumi puhul asjakohaseid fakte. Eelkõige viitas parlament vajadusele tagada parem haldus, õiguskindluse austamine ja võrdne kohtlemine. Ombudsman nõustub, et parlamendi pakutud lähenemisviis oleks tõepoolest mõistlik. Arvestades Euroopa Parlamendi personaliküsimuste suurt kogemust, näib, et vajalike kontrollide tegemiseks on parlamendi personali peadirektoraat tõepoolest kõige sobivam. Lisaks tuleks märkida, et parlament vastutab talle eraldatud rahaliste vahendite, sealhulgas fraktsioonide tarbeks kasutatavate vahendite kasutamise eest, ning et seetõttu oleks parlamendil mõistlik säilitada teatav kontroll otsuste üle personaliküsimustes, millel on finantsmõju. Lisaks leiab ombudsman, et Euroopa Parlamendi teenistuste poolt enne, kui asjaomase fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus võtab personaliküsimustes vastu otsused kõigi töötajate isiklike õiguste kohta, oleks tagatud võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtete järgimine.

2.8 Siiski tuleb veel uurida, kas parlamendil on enne fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsuse tegemist piisav õiguslik alus iga juhtumi asjaolude kontrollimiseks. Ombudsman märgib, et parlament ei vaidle vastu sellele, et otsuse kaebuse esitaja päritolukoha kohta pidi vastavalt oma 3. mai 2004. aasta otsusele tegema asjaomase fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus. Näib, et parlament tugineb neljale argumendile, et toetada oma seisukohta, et ta tegutses siiski õigesti. *Esiteks* viitab parlament sellele, mis näib olevat tema praktika asjaomasel valdkonnas. Parlamendi sõnul on parlamendi teenistused alati kindlaks määranud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti c alusel tööle võetud ajutiste töötajate individuaalsed õigused. Ombudsman märgib siiski, et 3. mai 2004. aasta otsus ei sisalda sätteid, mis kohustaksid asjaomase fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutust esitama küsimuse parlamendi teenistustele enne sellise töötaja päritolukoha üle otsustamist. Neil asjaoludel ei saa ombudsman aru, kuidas parlament oleks saanud tugineda sellisele praktikale, et keelduda teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsusega nõustumisest. *Teiseks* väidab parlament, et oleks soovitatav, et tema teenistused viiksid läbi kõigi töötajate isiklike õiguste eelkontrolli. Ombudsman nõustub selle seisukohaga. Ombudsman ei saa siiski aru, kuidas parlamendi argument võis anda parlamendile õiguse jätta teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsus tähelepanuta. *Kolmandaks* väidab parlament, et juhatuse poolt 29. mail 2002 vastu võetud ametisse nimetava asutuse volituste üleandmist käsitleva

otsuse preambulis on ette nähtud, et parlamendi teenistustel peaks olema pädevus teha personaliküsimustes „rutiinseid“ otsuseid ja otsuseid. Ombudsman ei saa seda väidet kontrollida, kuna talle ei esitatud nimetatud otsuse koopiat. Igal juhul märgib ombudsman, et juhatuse 3. mai 2004. aasta otsuse artiklis 13 on sätestatud, et see otsus „tühistab ja asendab“ 29. mai 2002. aasta otsuse. Ombudsman leiab seega, et parlament ei saa käesolevas asjas tugineda 29. mai 2002. aasta otsuse sisule. *Neljandaks* väidab parlament, et tema lähenemisviis tagab võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtete järgimise. Ombudsmani arvates oleks see argument veenev, kui oleks tõendatud, et neid põhimõtteid saab tagada ainult siis, kui parlamendi teenistused saaksid sekkuda enne, kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus võtab vastu sellise otsuse, nagu on kõne all käesolevas asjas. On selge, et parlamendi teenistustel on suured kogemused parlamendi töötajate isiklike õigustega seotud küsimustega tegelemisel. Nagu eespool märgitud, oleks seega ilmselgelt kasulik, kui nad uuriksid iga teenistuja puhul, kas on olemas õigus teatavale toetusele. Ombudsman leiab siiski, et parlament ei ole tõendanud, et tema teenistuste sekkumine on hädavajalik nende eesmärkide saavutamiseks, millele parlament on viidanud. Seda kinnitab asjaolu, et parlament nõustus lõpuks, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 31. märtsi 2005. aasta otsus kaebuse esitaja kohta oli õige.

Parlamendil on ilmselgelt vabadus muuta asjaomases valdkonnas vastu võetud eeskirju. Ombudsman on siiski seisukohal, et seni, kuni sellist muudatust ei ole tehtud ja kui puuduvad veenvad argumendid, mis soovitaksid vastupidist, peab parlament järgima enda vastu võetud eeskirju.

2.9 Seetõttu leiab ombudsman, et parlamendi poolt teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse poolt 31. märtsil 2005 vastu võetud otsuse esialgne eiramine ei olnud kooskõlas parlamendi enda eeskirjadega ning kujutab endast fraktsioonide volituste ja õiguste rikkumist seoses oma töötajate juhtimisega. Arvestades aga, et parlamendi peasekretär tühistas 14. oktoobril 2005 individuaalsete õiguste üksuse juhataja 4. aprilli 2005. aasta otsuse, leiab ombudsman, et kaebuse esitaja väite seda aspekti ei ole põhjust uurida. Siiski näib olevat kasulik teha selles kontekstis veel üks märkus.

2.10 Parlamendi seisukohta tuleks pidada selgelt õigeks, kui kaebuse esitaja väidet tuleks mõista nii, et parlament oleks pidanud maksma talle kodumaalt lahkumise, päevaraha ja sisseseadmistoetust, ilma et pärast teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus oleks 31. märtsi 2005. aasta otsuse vastu võtnud täiendavaid kontrolle. Nagu peasekretär oma 14. oktoobri 2005. aasta kirjas selgitas ja nagu parlament oma arvamuses käesoleva kaebuse kohta kordas, ei olnud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsus, et kaebuse esitaja päritolukoht on Ateena, piisav tõendamaks, et kaebuse esitajal oli õigus nimetatud hüvitistele. Selline õigus oli olemas ainult siis, kui kõik personaleeskirjades sätestatud asjakohased tingimused on täidetud. Euroopa Parlamendi otsus selles küsimuses on seega selgelt õige.

2.11 Täiendavast kirjavahetusest ilmneb, et parlament on vahepeal teinud otsuse kaebuse esitaja taotluste kohta saada nimetatud toetusi. Kui kaebuse esitaja ei ole rahul mõne parlamendi asjakohase otsusega, võib ta loomulikult esitada ombudsmanile uue kaebuse pärast

seda, kui asutusesisesed õiguskaitsevahendid on ammendatud.

3 Kokkuvõte

Ombudsmani poolt selle kaebuse kohta tehtud uurimiste põhjal ei tundu olevat põhjust edasisteks uurimisteks. Seetõttu lõpetab ombudsman juhtumi.

Sellest otsusest teavitatakse ka parlamendi presidenti.

TÄIENDAV MÄRKUS

Ombudsman märgib, et Euroopa Parlamendi juhatuse 3. mai 2004. aasta otsusega nähakse ette volituste jaotus teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse ja parlamendi sekretariaadi vahel. Käesoleva eeskirja kohaselt kasutab muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis c osutatud ajutiste töötajate puhul teenistustingimustega teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isikule antud volitusi iga fraktsioon selleks määratud asutus.

Ombudsman märgib siiski, et parlamendi arvamusest ilmneb, et praktikas sekkuvad parlamendi teenistused, et määrata kindlaks, millised dokumendid tuleb esitada, võttes arvesse iga töötaja konkreetseid asjaolusid, ja kontrollida nende kehtivust enne, kui asjaomase fraktsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus võtab vastu lõpliku otsuse.

See sekkumine on kindlasti kasulik. Ombudsman on siiski seisukohal, et oleks kõige kasulikum, kui parlament kaaluks kehtivate eeskirjade muutmist, et seda tava nõuetekohaselt arvesse võtta.

Sinu siiralt,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Otsust on muudetud juhatuse 26. oktoobri 2004. aasta otsusega.

(2) Selle otsuse kohta täiendavat teavet ei esitatud.

(3) Euroopa Parlamendi *juhatuse otsus „Ametisse nimetava asutuse ja teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse volituste delegeerimine”*.

(4) Selle otsuse kohta täiendavat teavet ei esitatud.